

- c) w § 6 ust. 3 i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 grudnia 1934 r. o zasadach udzielania pomocy instytucjom, zawierającym układy z dłużnikami w zakresie wierzytelności rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 967).

§ 5. Na czele wojewódzkiego biura do spraw finansowo-rolnych stoi kierownik, który ma stałego zastępcę. Kierownika wojewódzkiego biura powołuje i zwalnia Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w trybie przewidzianym w art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

Pozostałych pracowników wojewódzkiego biura powołuje i zwalnia właściwy wojewoda w porozumieniu z Centralnym Biurem do Spraw Finansowo-Rolnych.

Wynagrodzenie kierownika ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych, wynagrodzenie zaś pozostałych pracowników wojewódzkiego biura ustala wojewoda w porozumieniu z Centralnym Biurem do Spraw Finansowo-Rolnych.

Szczegółowy sposób działania wojewódzkich biur do spraw finansowo-rolnych ustala regulamin wydany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Wewnętrzny tryb urzędowania wojewódzkich biur do spraw finansowo-rolnych ustala Centralne Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych.

§ 6. Dochody Centralnego Biura stanowią:

- a) wpłaty dokonywane przez urzędy rozjemcze na podstawie § 18 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 stycznia 1935 r. w sprawie opłat i kosztów postępowania przed urzędami rozjemczymi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 22),
- b) dotacje.

Dochody wojewódzkich biur do spraw finansowo-rolnych stanowią:

- a) opłaty wnoszone przez osoby zainteresowane za czynności podjęte na żądanie władz oraz na wniosek stron w wysokości ustalonej przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych,
- b) dotacje z budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych oraz inne dotacje.

§ 7. Centralne Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych prowadzi odrębną rachunkowość i kasowość, która podlega kontroli Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Budżet Centralnego Biura oraz wojewódzkich biur ustala corocznie Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Nadwyżki budżetowe służą na pokrycie niedoborów Centralnego Biura w latach następnych.

Rachunkowość i kasowość wojewódzkich biur podlega kontroli wojewody i Centralnego Biura do Spraw Finansowo-Rolnych.

Szczegółowy sposób prowadzenia rachunkowości i kasowości określi regulamin rachunkowo-kasowy Centralnego Biura i wojewódzkich biur, wydany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 8. Centralne Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych oraz wojewódzkie biura do spraw finansowo-rolnych, powołane do życia przepisem art. 100 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 841) przejmują aktywa i pasywa dotychczasowego Centralnego Biura do Spraw Finansowo-Rolnych oraz dotychczasowych wojewódzkich biur do spraw finansowo-rolnych.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Spraw Wewnętrznych:

Murjan Zyndram-Kościalkowski

134.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 marca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie obniżenia ceł wywozowych na niektóre artykuły gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł oraz gdańskiego rolnictwa.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz § 3 ustęp 2 umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem o zastosowaniu ceł wywozowych, podpisanej w Gdańsku dnia 12 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 14, poz. 123), a zatwierdzonej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 81), zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się następującą listę kontyngentową, na której podstawie, w czasie od 1 kwietnia 1934 r. do 31 marca 1935 r. włącznie, wytwory gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł, oraz gdańskiego rolnictwa mogą być wywiezione zagranicę w ilościach i według ulgowych stawek w liście tej podanych:

Pozycja tariffy celnej wywozowej			N A Z W A T O W A R U	Kontyngent za czas od 1 kwietnia 1934 r. do 31 marca 1935 r.	Ulgiowa stawka celna
Pozycja wg. tariffy obowiazujacej do dn. 26 maja 1934 r. (Dz. U.R.P. z 1930 r. Nr. 78, poz. 612 oraz pozniejsze zmiany i uzupeIn.)	Pozycja wg. tariffy obowiazujacej od dn. 27 maja 1934 r. do dnia 29 paz- dziernika 1934 r. (Dz. U.R.P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346)	Pozycja wg. tariffy obowiazujacej od dn. 30 pazdzier- nika 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 96, poz. 873)			
234 z p. 2	2 p. 3	2 p. 3	Żużle, zendra, popioły: zawierające ołów	30 tonn	bez cła
234 p. 4	2 p. 4	2 p. 4	zawierające miedź do 35%	80 "	" "
234 p. 3	2 p. 5	2 p. 5	zawierające cynę	40 "	" "
236 z p. 2	4 p. 2	4 p. 2	Miedź: wiórki, opilki, złomki, miedź cementowa w proszku i brykietach	25 "	" "
238 z p. 2	5 p. 2	5 p. 2	Aluminium: wiórki, opilki, złomki	2,8 "	10 zł
238 z p. 2	7 p. 2	7 p. 2	Nikiel: wiórki, opilki, złomki	0,2 "	10 zł
239 z p. 1	8 z p. 1	8 z p. 1	Mosiądz, tombak, spiz, bronz fosforowy, miedź fosfo- rowa, argentyń (nowe srebro): miedź fosforowa w gęskach, blokach i płytach lanych	190 "	bez cła
239 z p. 1	8 z p. 1	8 z p. 1	inne stopy	15 "	10 zł
239 z p. 2	8 p. 2	8 p. 2	wiórki, opilki, złomki	20 "	10 zł
240 p. 2	9 p. 1	9	Cyna (odpadki staniolu)	7 "	50 zł
241	10	11	Ołów w złomie, odpadkach	1 tona	bez cła
257 p. a	18 p. 1	20 i 21 p. 1	Trzoda chlewna, żywa i bita w sztukach całych	20.000 szt.	" "
265	19	22	Gęsi domowe żywe	200 "	" "
266	20	23	Gęsi domowe bite, świeże, chłodzone lub mrożone	2.000 "	" "
260	24	32	Pierze wszelkie	3 tonny	" "
263	26	34	Włosie i odpadki włosia wszelkie	1,9 "	" "
264	27	35	Sierść wszelka	0,8 "	" "
z p. 264	z p. 27	z p. 35	Sierść królicza	40 tonn	" "
262	28	36	Szczecina i odpadki szczeciny wszelkie	14 "	" "
226	15	38	Kości surowe niemielone i mielone	350 "	1,50 zł

§ 2. Wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia ilości artykułów mogą być wywiezione zagranicę z zachowaniem powyższych warunków jedynie na podstawie świadectwa pochodzenia wystawionego według wzoru zamieszczonego poniżej.

Świadectwa takie, wystawione przez Izbę Handlową lub Izbę Rękodzielniczą W. M. Gdańska, powinny być uwzględniane przez wszystkie urzędy celne.

Rozdziału ustanowionych kontyngentów dokonywa Gdański Urząd Handlu Zagranicznego.

§ 3. Kontrolę wywozu skuteczniają urzędy celne według ogólnych zasad.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Wzór do § 2 rozp. Min. Skarbu z dnia 27 marca 1935 r. (poz. 134).

Świadectwo pochodzenia

ważne dla zastosowania ulg celnych w dziedzinie cel wywozowych.

Niniejszem zaświadcza się, że wymienione poniżej przez do wywozu zgłoszone towary . . . . . są wytworem gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł, gdańskiego rolnictwa.

Zaświadczenie to jest ważne na przeciąg trzech (3) miesięcy od daty wystawienia.

Gdańsk, dnia . . . . 193 . . . r.

L. S.

(oznaczenie wystawiającej instytucji).

135.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 marca 1935 r.

o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 1 i art. 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) oraz art. 130 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Umarza się z urzędu zaległości, bez względu na ich wysokość, pochodzące z przypisów dokonanych przed 1 kwietnia 1933 r., a figurujące w księgach bierczych w dniu 31 marca 1935 r., w następujących państwowych podatkach:

- 1) gruntowym, pobieranym od jednostek zbiorowych,
- 2) gruntowym, wymierzonym indywidualnie — przypadające od tych płatników, dla których wymiar

tego podatku za rok podatkowy 1934 nie przekracza sumy zł 20;

3) od nieruchomości, od lokali i od placów budowlanych — przypadające od płatników, dla których wymiar za rok podatkowy 1934 w każdym z tych podatków nie przekracza sumy zł 100;

4) wojskowym.

(2) Umarza się z urzędu zaległości w podatkach, przemysłowym od obrotu i dochodowym (dział I), pochodzące z przypisów dokonanych przed 1 kwietnia 1933 r., a figurujące w księgach bierczych w dniu 31 marca 1935 r., o ile ogólna suma tych zaległości, w każdym z tych podatków, przypadająca od poszczególnych płatników, nie przekracza sumy zł 20.

(3) Sumy, wymienione w ustępach poprzedzających, obejmują wyłącznie należności w samym podatku, bez pobieranych ewentualnie do tych należności dodatków lub należności ubocznych.

§ 2. Umarza się z urzędu zaległości w grzywnach, nałożonych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. w zakresie podatków, wymienionych w § 1, o ile zaległości te w każdej poszczególnej grzywnie nie przekraczają sumy zł 100. Zaległości te podlegają umorzeniu także w tych wypadkach, gdy płatnicy nie korzystają z ulg określonych w § 1.

§ 3. (1) Umorzenie, przewidziane w § 1 dla zaległości w podatkach, powoduje umorzenie przypadających od tych zaległości dodatków państwowych i samorządowych, kar za zwłokę lub odsetek za odroczenie oraz kosztów egzekucyjnych.

(2) Jeżeli z tytułu podatków: od nieruchomości i dochodowego zaległości nie istnieją, natomiast istnieją zaległości w pobieranych do tych podatków dodatkach, dodatki te umarza się z urzędu, o ile pochodzą one z przypisów dokonanych przed 1 kwietnia 1933 r., a figurują w księgach bierczych w dniu 31 marca 1935 r., i o ile ogólna ich suma, w każdym z tych dodatków, przypadająca od poszczególnych płatników, nie przekracza sumy zł 20.

(3) Niezależnie od przepisów ustępu (1), umarza się z urzędu pochodzące z okresów z przed 1 kwietnia 1933 r. opłaty za upomnienia, nieprzekraczające sumy zł 3, które stały się zaległością w związku z tem, że na skutek doręczonego upomnienia płatnik uiścił wymienione w niem zaległości, nie uiścił natomiast opłaty należnej za samo upomnienie; umorzeniu z urzędu podlegają także wszelkie koszty egzekucyjne, które powstały w wyniku środków przymusowych, przedsięwziętych w celu ściągnięcia tych opłat za upomnienie.

§ 4. Zaległości, o których mowa w paragrafach poprzedzających, podlegają umorzeniu, bez względu na to, czy w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, znajdowały się w loku postępowania odwoławczego lub przymusowego ściągania, czy też były odroczone lub rozłożone na raty.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*